

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 30. octobra 2014. god.
Br. ref.: RK715/14

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI76/14

Podnosilac

Jakup Berisha

**Ocena ustavnosti presude Vrhovnog suda Republike Kosovo, Rev. br.
292/2013, od 9. decembra 2013. god.**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Kadri Kryeziu, sudija, i
Arta Rama-Hajrizi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo g. Jakup Berisha sa prebivalištem u Sićevu, opština Priština (u daljem tekstu: podnosilac zahteva). U postupku pred Ustavnim sudom (u daljem tekstu: Sud) njega zastupa gđa Merita Bajraktari, advokat iz Prištine.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava presudu Rev. br. 292/2013 Vrhovnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Vrhovni sud), od 9. decembra 2013. god., koja je njemu uručena 19. februara 2014. god.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti osporene presude, koja navodno *“uskraćuje pravo na član 49. Ustava”*.

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava, članu 47. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 56. (2) Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 28. aprila 2014. god., podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 6. maja 2014. god., predsednik Suda je odlukom br. GJR. KI76/14, imenovao sudiju Kadri Kryeziu za sudiju izvestioca. Istog dana, predsednik Suda je odlukom br. KSH. KI76/14 imenovao Veće za razmatranje sastavljeno od sudija Robert Carolan (predsedavajući), Almiro Rodrigues i Ivan Čukalović.
7. Dana 23. jula 2014. god., Sud je dostavio kopiju zahteva Vrhovnom sudu.
8. Dana 22. septembra 2014. god., predsednik je zamenio sudiju Robert Carolan kao člana Veća za razmatranje sa sudijom Altay Suroy.
9. Dana 23. septembra 2014. god., nakon razmatranja izveštaja sudije izvestioca, Veće za razmatranje je iznelo Sudu preporuku o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

10. Dana 8. novembra 2003. god., Energetska korporacija Kosovo (u daljem tekstu: EKK) usvojila je zahtev podnosioca za penziju pod kategorijom “A” (odluka br. 162) u skladu sa Uredbom UNMIK-a 2001/35 i Statutom penzijskog fonda EKK-a.
11. U gore navedenoj odluci utvrđeno je da će isplata penzije za podnosioca početi 1. septembra 2003. god. i završiće se 1. septembra 2008. god., dok će iznos mesečne penzije biti 105 evra. Pored toga, u odluci se navodi da nezadovoljna stranka može izjaviti žalbu Komitetu za razmatranje.
12. Prema podnetim dokumentima, žalba nije podneta na ovu odluku.

13. Nakon 1. septembra 2008. god., EKK je prekinuo plaćanje penzije podnosiocu zahteva kao što je navedeno u sporazumu.
14. Podnosilac zahteva je podneo tužbu Opštinskim sudom u Prištini.
15. Dana 18. aprila 2012. god., Opštinski sud (presuda C.br. 2206/2011) odbio je tužbu podnetu od strane podnosioca zahteva navodeći da je „*tuženi u potpunosti ispunio svoju obavezu koju je imao prema tužiocu, i prema navedenoj odluci, tuženi osim obaveze da tužiocu 60 meseci isplaćuje penziju u iznosu od 105 evra mesečno, nije imao neku drugu obavezu. Prema odredbama Statuta dodatnog Fonda obaveze tuženog prema svakom korisniku prestaju u trenutku isteka vremenskog perioda od 60 meseci, tokom kojeg je penzija isplaćivana. Sud je takođe našao da tužilac ni u jednom smislu nije osporio odluku o zahtevu za penzionisanje*“.
16. Podnosilac zahteva je podneo žalbu Apelacionom sudu u Prištini na presudu Opštinskog suda (presuda C. br. 2206/2011).
17. Dana 27. juna 2013. god., Apelacioni sud (presuda Ca. br. 4556/2012) odbio je kao neosnovanu žalbu podnetu od strane podnosioca zahteva i potvrdio presudu Opštinskog suda od 18. aprila 2012. god.
18. Podnosilac zahteva je podneo zahtev za reviziju Vrhovnom sudu Kosova.
19. Dana 9. decembra 2013. god., Vrhovni sud Kosova (presuda Rev. br. 292/2013) odbio je kao neosnovanu reviziju podnetu od strane podnosioca zahteva.
20. Vrhovni sud je utvrdio:

“Gore navedenom odlukom tuženog, određeno je da isplata penzije počinje 01.09.2003. god. i završava se 01.09.2008. god., u iznosu od 105 evra mesečno. Protiv ove odluke tužilac je mogao da izjavi žalbu Komitetu za razmatranje nesporazuma, preko administracije Penzijskog fonda, ali to nije učinio, i penziju je primao sve do 01.09.2008. god. Ovaj Sud ocenjuje da se tužilac složio da njegov radni odnos promeni u drugi pravni odnos, i navode revizije da tužilac nije osporio navedeni sporazum, već na osnovu dopunskog Statuta Fonda za penzijsko osiguranje, član 2, stav 2, tužilac nakon ozdravljenja (rehabilitacije) uživa pravo vraćanja na radno mesto, ovaj Sud je razmotrio, ali isti nemaju uticaj, kako bi se drugačije odlučilo, i u odluci tuženog je navedeno da se ovom odlukom zamenjuju sve dosadašnji akti, koji su potpisani između EKK i korisnika. Ovaj Sud ocenjuje da je tuženi ispunio obavezu prema tužiocu, jer je postupio u skladu sa navedenom odlukom, koju tužilac nije osporio. Članom 11.1, tačka b) Osnovnog zakona o radu na Kosovu propisano je da se ugovor o radu može raskinuti pisanim sporazumom između zaposlenog i poslodavca”.

Navodi podnosioca zahteva

21. Podnosilac zahteva tvrdi da mu je presudom Vrhovnog suda Kosova “*povređeno pravo garantovano Ustavnom, odnosno član 51 [Pravo na Zdravstvenu i*

Socijalnu Zaštitu], član 53 [Tumačenje Odredbi Ljudskih Prava] i član 54 [Sudska Zaštita Prava]”.

22. Pored toga, podnosilac zahteva traži od Suda da “*tuženi nastavi sa isplatom plate u iznosu od 105.00 evra mesečno, od dana jednostranog prekida plaćanja, 01.09.2008. god. do ispunjavanja zakonskih uslova za penzionisanje tužioca, sve to sa zakonskom kamatom, od dana podnošenja tužbe do konačnog plaćanja, uključujući i troškove postupka*”.

Prihvatljivost zahteva

23. Kao prvo, Sud ispituje da li je podnosilac zahteva ispunio uslove za prihvatljivost.

24. U tom smislu, Sud se poziva na član 48. Zakona, koji propisuje:

„Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori.“

25. Sud takođe uzima u obzir pravilo 36. (1) c) i (2) b) Poslovnika o radu, koje predviđa:

„(1) Sudu je dozvoljeno da rešava zahteve: (c) samo ako zahtev nije očigledno neosnovan.“

(2) Sud odbacuje zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključi:

[...]

b) da iznete činjenice ni na koji način ne opravdavaju tvrdnju o kršenju ustavnih prava,“

26. U tom smislu, Sud primećuje da podnosilac zahteva nije potkrepeo tvrdnju na ustavnim osnovama i nije pružio dokaze da su njegova osnovna prava i slobode povređene od strane redovnih sudova.
27. Sud može samo da razmotri da li su dokazi predstavljeni na takav način da su postupci uopšteno, gledano u celini, sprovedeni na takav način da je podnosilac zahteva imao pravično suđenje (vidi između ostalih izvora Izveštaj evropske komisije o ljudskim pravima u slučaju *Edwards protiv Ujedinjenog kraljevstva*, zahtev br. 13071/87, usvojen 10. jula 1991. god.).
28. Sud primećuje da je Vrhovni sud dovoljno obrazložio svoju presudu, i stoga Sud ne može da zaključi da su relevantni postupci na bilo koji način bili nepravični ili proizvoljni (vidi *mutatis mutandis*, *Shub protiv Litvanije*, ESLJP odluka o prihvatljivosti zahteva br. 17064/06 od 30. juna 2009. god.).
29. Sud podseća da je presudio u drugim slučajevima (v.g. KI40/09) u vezi sa privremenom nadoknadom za prekid radnog odnosa od strane EKK-a. Međutim, Sud primećuje da se ovaj sadašnji zahtev KI76/14 razlikuje od gorenavedenih slučajeva (v.g. KI40/09). U stvari, u tim slučajevima, EKK i bivši zaposleni su potpisali sporazum o privremenoj nadoknadi do osnivanja

Penzijsko invalidskog fonda Kosova, dakle sa referencijom na neodređen datum; dok u sadašnjem slučaju KI76/14, EKK i bivši zaposleni su potpisali sporazum o privremenoj nadoknadi u trajanju od pet godina, dakle sa referencijom na određen datum.

30. Sud smatra da podnosilac zahteva nije razjasnio zašto i kako mu je povređeno njegovo pravo svojine koje je garantovana članom 46. Ustava. Sama izjava da je Ustav povređen, ne može da se smatra ustavnom žalbom. Sud naglašava da nije njegova dužnost da se bavi greškama u činjenicama ili zakonu (zakonitost) navodno počinjenih od strane redovnih sudova, osim ako, i u onoj meri da su povredile prava i slobode zaštićene Ustavom (ustavnost).
31. Dakle, Sud ne deluje kao sud četvrtog stepena prilikom razmatranja odluka donetih od strane redovnih sudova. Uloga je redovnih sudova da tumače i primenjuju relativna pravila procesnog i materijalnog prava (vidi, *mutatis mutandis*, *Garcia protiv Španije* [GC], br. 30544/96, stav 28, Evropski sud za ljudska prava [ESLJP] 1999-I).
32. Sledstveno, u skladu sa pravilom 36. (1) c) Poslovnika o radu, zahtev je očigledno neosnovan i stoga neprihvatljiv.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7 Ustava, pravilima 36. (1) c) i 56. (2) Poslovnika o radu, dana 23. septembra 2014. god., jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI stranama ovu odluku;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu, u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona;
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Kadri Kryeziu

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani